

toivlsomt. Jeg tør naturligvis ikke, da alt Materiale dertil ikke har foreligget for mig, bestemt benegte, at det nævnte Dageantal vil slaa til i Praxis; men efter mit Skøn, efter Samtale med Mand, som have særligt Kjenndskab i disse Forhold, har jeg megen Grund til at tvivle om, at de i Praxis ville slaa til; man kan vist under alle Omstændigheder ikke sætte det til ringere end 6 Dage for frem og tilbage. Jeg skal imidlertid se bort fra, hvad jeg har bemærket om disse enkelte Tal; det er for mig slet ikke det Hovedsagelige. Thi under alle Omstændigheder kan jeg ikke følge den ærede Minister i den Beregning, som han har opstillet, hvorved Forskjellen i Øvelsesdage i Realiteten kun skulde blive 5 Dage. Dette gjælder nemlig efter min Formening ingenlunde; thi der er et meget vigtigt Moment, navnlig for Fodfolkets Vedkommende, som ikke her er kommet til fuld Gylldighed, og det er det, at hver enkelt Dag, som Bataillonerne have anvendt efter Udrykningen fra Garnisonerne, er en virkelig Øvelsesdag, at selve Marchen med Marchdisciplinen er en Øvelse, ja endog en af de vigtigste og nødvendige Øvelser for Fodfolket. Derfor er Forholdet det, at naar der affortes 15 Dage i den saakaldte Leirtid, saa sker der, idet 2 Søndage fraregnes, en virkelig Aftorning af 13 Dage i Øvelsестiden. Men med denne Aftorning af 15 Dage i Leirtiden med den Fordeling, som den høitærede Krigsminister har foreslaaet, idet der skal paaregnes 8 Dages udgaaende Øvelse — Lovforslaget mangler Motiver, jeg har ikke Andet at holde mig til end den høitærede Krigsministers Udtalelser, men jeg formoder, det er hans Tanke, at der skal være en 8 Dages udgaaende Øvelse, — med de formodede 6 Dage til at oversføre Tropperne og til disses Tilbagereise, med de 4 Søndage i de 4 Uger, hvad bliver der saa tilbage til egentlige Øvelser i selve Leiren? Jeg tror, at man vil regne meget høit, naar man siger: 12 Leirøvelsesdage, men saa er der et Spørgsmaal, som det ligger nær at opfatte, nemlig, om det for disse 12 Dage egentligt er værdt at sætte det hele Leirapparat i Bevægelse. — Jeg skal endnu se lidt nærmere paa Lovens Virkninger for Hærens Afdelinger. Fra Artilleriets Standpunkt tror jeg ikke, der vil være noget Væsentligt tabt. De 2 Batterier, der overføres til Leiren, ere desværre efter den gjældende Ordning meget uheldig stillede; det er ikke for dem saaledes som ved de andre Baabenarter taktiske Afdelinger, der indfalde deres Mandskab, som saa sendes over, og som det derfor gjælder om at konsolidere. Det er sammenstykkede Afdelinger, nogle Stumper tages fra et Regiment og andre fra et andet, og for disses Vedkommende tror jeg, det maa indrømmes, at det ikke vil være af nogen væsentlig Betydning, om den paataente Afskottelse finder Sted, eller Øvelserne for deres Vedkommende afholdes som i de senere Aar, hvor Batterierne dog i Reglen have været

de sidste, der ankom. Men anderledes stiller det sig for de andre Baabenarters Vedkommende. For Rytteriets Vedkommende er der ordnet en bestemt Tjenestegang. Den 14de Juni modtage Eskadronerne den aarlige Rekruttilgang, som den saa indøver i Forbindelse med den alt tilstedeværende Tjenestestyrelse. Tiden bruges til at iværksætte disse Rekruters Uddannelse, deres Samarbejden med Hæsten og med det øvrige Personel. Dernæst kommer Tidspunktet den 13de August, hvor Tjenestestyrelsen forsøges ved, at det ældre Mandskab indfaldes med nye Distriktsheste i 45 Dage. Man søger saa i den Tid først at sammenarbejde det indfaldte Mandskab med Hæsten, og dernæst at sammenarbejde Eskadronen ved at holde Øvelser i rolig Gangart og saa gaar over til at holde Eskadronøvelser i livlige Gangarter, gaar saa over til Regimentsøvelser i rolig Gangart og senere til Regimentsøvelser i livlig Gangart for at naa det Punkt, hvor Eskadronerne og Regimentet under Øvelserne kunne være fuldt indensfor Regimentschefens Gaard. Denne normale Tjenesteturnus ligger allerede væsentlig Afskræk for det Regiments Vedkommende, der hvert Aar bestemmes til — istedetfor de 45 Dages Efteraarøvelse — at deltage i de 45 Dages Leirøvelser; men for det Regiment, der efter den høitærede Ministers Forslag kun skal have 30 Dage til Leir og til Manøvrer samt til Frem- og Tilbagereise, ville Mlemperne blive i endnu langt stærkere Grad forøgede. Jeg kan naturligvis ikke se, hvornaar den høitærede Minister paataenter at afholde Leirsamlingen, men jeg gaar selvsølgelig ud fra den Forudsætning, at han vælger Tiden paa den Maade, at der sker saa lidt Afskræk som muligt i de militære Øvelser. Jeg gaar derfor ud fra som givet, at disse Øvelser ikke kunne eller ville blive gennemførte paa anden Maade, end at Leiren holdes fra den 29de Juni til den 29de Juli, idet der paa denne Maade afskortes de færreste Tjenestedage for Afdelingerne og altsaa effektiveres mindst Mlempe. Men selv i det Tilfælde vil der for det paagjældende Rytterregiment, — thi man maa nemlig erindre, at det at seile paa Dampskib eller tjøre paa Seilbanen ikke er nogen Øvelse i Ridning og i alle Tilfælde ikke er en Sammenarbejdningsøvelse for Manden og hans Hest — kun blive de 12 egentlige Leirdage til Mandens Sammenarbejden med Hæsten, til de rolige Eskadrons- og Regimentsøvelser, samt til Eskadrons- og Regimentsøvelse i stærkere Gangart, og Regimentet vil altsaa inden de større Manøvrers Begyndelse ikke have faaet den Uddannelse, som man kunde ønske, og som planmæssig fordres. For Fodfolkets Vedkommende er Afdelingernes Konsolidering Hovedsagen. De skulle vel være færdige i det foregaaende Efteraar, men saaledes som Forholdene have udviklet sig — hvad jeg ikke nærmere skal gaa ind paa — ere de det ikke. Deres Uddannelse det foregaaende Aar er ledet efter den Plan, at der skal kunne disponeres over Gen-